

1. Tôi

Chàng trai 28 tuổi, công việc ổn định, thu nhập cao, ngoại hình chuẩn là niềm mơ ước của biết bao cô gái. Trong khi tất cả người thân, bạn bè nóng lòng, tôi vẫn vậy, chung thành với sự cô đơn.

(truyenngan.com.vn - Tác phẩm tham dự cuộc thi viết "Những câu chuyện cuộc đời")

Tôi đã từng có một lời hứa với người con gái ấy "khi 30 tuổi nếu cả hai đứa mình chưa kết hôn thì hãy lấy nhau nhé". Chỉ một câu nói đùa, mà dù bây giờ cô ấy đã có gia đình và đang hạnh phúc. Tôi vẫn nhớ về lời hẹn ước đó.

Cô ấy là bạn thân cũng là người tôi yêu thầm. Những năm tháng phổ thông tươi đẹp, chúng tôi luôn đi bên nhau, nhưng cô ấy lại luôn hướng về hắn. Mỗi khi hắn xuất hiện thì tôi cứ như người ngoài cuộc. Còn nhớ, tôi cũng đã định tỏ tình với cô ấy nhưng còn chưa kịp mở lời, cô ấy đã nói "mình rất ghét ai nói yêu mình, mình sẽ tránh xa người đó".

Hắn chuyển trường, chỉ còn tôi và cô ấy. Tôi vẫn vậy, lặng lẽ đi bên cô ấy. Khoảng thời gian cuối cùng của năm cuối cấp, tôi ngỏ lời yêu với người con gái khác và tôi mong chờ phản ứng của cô ấy, nhưng điều đó đã không đến. Cô ấy vẫn cười nói bình thường. Tim tôi lại đau.

Mọi chuyện đã 10 năm nhưng với tôi nó như mới hôm qua. Tôi cứ luôn tự hỏi nếu ngày đó tôi tỏ tình cùng cô ấy thì sẽ thế nào? Câu hỏi đó cứ lặp đi lặp lại mãi trong lòng tôi. Đó là lý do tại sao tôi vẫn độc thân, tại sao dù có đi bên ai tôi cũng không bao giờ công khai. Nhiều lúc tự cười một mình và hỏi "tôi đang chờ điều gì?"

2. Cô ấy

Không phải cô không biết tình cảm của chàng bạn thân dành cho mình. Nhưng bởi tình cảm cô dành cho hắn quá sâu đậm. Cô và hắn quen nhau từ khi còn là những cô bé, cậu bé. Hắn đẹp trai, đào hoa và cứ như một con ngựa hoang, hết chinh phục cô gái này đến cô gái khác. Hắn điển hình của câu nói "trọng sắc khinh bạn". Mỗi khi chia tay một mối tình, hắn lại xuất hiện bên cạnh cô, ánh mắt luôn hướng về cô, nhưng cũng không lâu, khi bắt đầu với một cô gái khác, dù học cùng lớp nhưng hắn sẽ chẳng có thời gian nói với cô dù chỉ một câu.

Cô mệt mỏi với việc phải chờ đợi, cô quyết sẽ quên hắn. Cô sẽ chuyển đến một ngôi trường mới không có hắn. Nhưng sau mỗi lần nhìn thấy ánh mắt tìm cô giữa đám đông của hắn, cô lại không làm được, cô lại tiếp tục chọn sẽ là người đứng sau các cuộc tình của hắn. Cô là người ở lại, người ra đi là hắn. Hắn chuyển trường, tìm cô đâu nhưng đâu đó trong lòng cô cảm thấy nhẹ nhàng đến lạ. Điều đó giống như một sự giải thoát cho cô và cho cả hắn, kể cả cái thứ tình cảm chưa từng có tên của cô và hắn.

Cô biết những gì chàng bạn thân đã làm cho cô, nhưng cô sợ sẽ mất đi tình bạn đẹp đó. Khi bạn ấy tỏ tình với người con gái khác, cô nghe có cái gì đó nhói trong lòng. Cô hụt hẫng vì cô chưa từng nghĩ sẽ có ai khác đi bên cạnh bạn ấy ngoài cô. Nhiều lúc cô muốn nói là cô sợ mất bạn ấy, nhưng cô có tư cách gì để giữ bạn ấy ở lại. Cô chưa sẵn sàng cho một mối quan hệ mới. Cô sợ sự thiệt thòi cho bạn ấy khi hình bóng hắn vẫn còn đâu đó trong cô.

Đã 10 năm trôi qua, cô đã có một gia đình hạnh phúc. Chồng cô là một người tâm lý, anh cho cô cảm giác được yêu chứ không phải cái cảm giác mơ hồ mà hấn đã mang lại. Còn chàng bạn thân ngày nào vẫn luôn là người mà cô nghĩ đến khi buồn và luôn giúp cô khi cô cần. Với bạn ấy cô gọi là tri kỉ và cô mong tri kỉ của cô sẽ tìm được hạnh phúc.

3. Hấn

Đẹp trai, thông minh là con trai duy nhất của một gia đình giàu có. Hấn quen được nuông chiều từ bé nên có lúc sống rất ích kỉ. Hấn biết tình cảm của cô dành cho hấn. Đi bên cô, hấn luôn có cảm giác bình yên. Hấn biết rõ thứ tình cảm hấn dành cho cô là gì, nhưng hấn vẫn để cô lặng lẽ đi bên cuộc đời hấn.

Một gã đào hoa, trải qua rất nhiều mối tình, hấn thích chinh phục các cô gái, như một cách thể hiện bản thân trong sự trầm trồ của đám bạn. Còn với cô, hấn không muốn làm cô đau khổ như tất cả các cô gái khác đã từng phải khổ vì hấn. Cô là một cô gái rất đặc biệt với hấn, cô trong sáng như giọt sương buổi sớm mai mà hấn chỉ muốn ngắm vì sợ chạm vào sẽ làm nó vỡ tan. Với bản tính ích kỉ hấn lại không muốn cô quan tâm đến ai khác ngoài hấn.

Tại ngôi trường mới, cô vui vẻ và có nhiều bạn mới hơn, hấn không hề cảm thấy vui vì điều này, bởi hấn sợ, sợ có ai đó sẽ kéo cô ra khỏi hấn. Ngày hôm đó, cô đứng khóc ở hành lang với bọn con gái cùng lớp. Qua bọn bạn, hấn biết cô bị một đám con trai chạy theo đuôi trên đường đi học. Cô mong manh yếu đuối và chưa từng va chạm một mình kiểu này. Hấn tự trách mình đã bỏ mặt cô, từ trước giờ hấn luôn yên tâm vì bên cô lúc nào cũng có hai cô bạn thân đi cùng, nhưng hấn lại quên hai cô bạn đó đã không còn cùng lớp nên giờ học đã khác và cô chỉ có hấn trong cái lớp lạ hoắc này.

Từ lần đó, ngày nào hấn cũng chạy sau xe cô. Rồi điều hấn lo sợ cũng xảy ra, cô thân thiết với một tên con trai khác, mỗi buổi tan học đều thấy đi cùng nhau. Nhiều lúc thấy họ cười nói với nhau, hấn rất khó chịu, hấn không muốn cô cười với ai khác ngoài hấn. Nhiều lúc khó chịu đến mức hấn cố tình gán ghép cô và gã đó, để xem phản ứng của cô ra sao. Kết quả hấn yên tâm vì cô vẫn là của hấn.

Cuối năm học, cô dự định chuyển trường. Hấn khó chịu, vì ai mà hấn đến học ở trường này, trong khi điều kiện của hấn có thể học ở một ngôi trường tốt hơn. Đã vậy cô còn cười tươi khi hấn khen lưu bút đẹp, trong khi không thèm đưa cho hấn viết dù chỉ một dòng. Cô là ai mà lại có thể bỏ mặt hấn, bỏ lại hấn một mình. Hấn giận cô, hấn bỏ mặt tất cả các nàng thơ. Hấn đến trường chỉ mỗi một việc xem cô đang ở đâu, cứ như sợ cô sẽ chạy khỏi tầm mắt của hấn. Cứ thế hấn không nói gì, cô cũng không nói gì.

Năm học mới hấn chuyển trường, cô thì vì lý do gì đó đã ở lại trường cũ. Hấn có cảm giác như mình bị lừa, nhưng giờ nghĩ lại có lẽ là định mệnh. Qua các người bạn, hấn biết cô rất tốt. Cô sống vui vẻ bên những người bạn tốt, không còn trầm tư như khi đi bên hấn. Hấn tin gã trai ấy sẽ cho cô cuộc sống hạnh phúc tốt hơn hấn nhiều lần.

Hai năm sau ngày chuyển trường, hấn có gặp lại cô. Cô xinh đẹp, mạnh mẽ hơn rất nhiều. Cô chủ động chào hấn. Lúc đó, hấn như thằng khờ chỉ biết nhìn cô mà không nhớ hấn đã trả lời cô điều gì. Để khi cô đi hấn cứ nhìn theo mãi.

Hấn vẫn cảm thấy có lỗi và nợ cô ấy một lời nói. Kết quả này do hấn chọn, nhưng sao nó như một vết thương nằm trong tim hấn, đã 10 năm trôi qua nhưng nó vẫn còn đó. Hấn muốn giữ trọn kỉ niệm đẹp về cô. Hấn không muốn làm một người con gái thánh thiện như cô phải đau khổ. Để rồi sau tất cả giờ chỉ còn lại trong hấn 1 sự hối tiếc.

Cỏ Mây